Ч. 124 (13.363). Львів, середа 17. травня 1933. Powiwa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 з[illegible]

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

„Свято Свободи" — святом українського села.

Як маємо святкувати роковини скасування панщини?

В цьому році минає 85 літ від часу скасування панщини в Галичині та 72 роки від скасування кріпацтва на Наддніпрянщині. Зокрема день 16. травня вважають у нас днем українського хлібороба, Святом Свободи. Хоч цей день не пригадує нам визвольного зриву нашого селянства, а є тільки памяткою надачі свободи нашим хліборобам, то проте цей факт так глибоко вкорінився у память і традицію нашого села, що його і досі урочисто святкують наші селяни.

У давні рямці Свята Свободи треба було влити новий зміст. Колись тішилися наші попередники, що надали їм фізичну свободу, сьогодні мусимо в дні того свята добачувати памятку наших власних змагань за визволення і піднесення нашого хліборобського люду. Свято Свободи мусить стати у нас символом боротьби нашого селянства за краще завтра, мусить бути днем підрахунку, скільки зробило те селянство для своєї організації і для піднесення своєї сили, як воно дбає за те, щоби йти до поступу і добробуту.

Тому щиро треба витати почин „Сільського Господаря" зперед 6 років, коли то перший раз уведено в дні свята Свободи свято „Сільського Господаря". Свято Свободи набрало з того часу нового змісту, воно стало символом добування власними силами хліборобства таких вольностей, які колись у меншій мірі мусіли надавати нам чужі монарші руки. Очевидно, що такий зміст Свята Свободи мусить спонукати до участи в ньому всі ті наші чинники, які якнебудь звязані з нашим селом, з його поступом, з його долею.

З новим змістом Свята Свободи треба було змінити також спосіб його святкування. І тому вже від 6 років святкують це свято у нашому краю українські хлібороби в місяцях травні і червні в такий спосіб, що по селах, поза традиційними богослуженнями, скликують сходини у Кружках „Сільського Господаря" та кооперативах, читають там реферати, обговорюють дальшу працю над поступом свого господарювання, а далі, по змозі сил, дають аматорські вистави, концерти чи інші імпрези, які пригадувалиб слухачам конечність організації хліборобського стану і його завдань. Крім того, коли вже відбудуться свята по селах, влаштовують їх також по повітах. Були вони вже нераз великими масовими народніми маніфестаціями та скріплювали на довгий час народнього духа і сталили енергію наших хліборобів до дальшої праці над собою.

З огляду на характер української кооперації, день 16. травня став святом не лише одної господарської організації „Сільський Господар", але й цілої нашої хліборобської кооперації. Обі ці організації, разом зеднані, так себе взаємно доповняють і потребують, так мусять разом співпрацювати над піднесенням нашого українського села, що спільне уладжування Свята „Сільського Господаря" стало у богатьох районах нашого краю символом тієї кооперативно-хліборобської співпраці.

В цьому році провідники нашого села, зокрема і всі кооператори та співробітники „Сільського Господаря" мусять доложити всіх старань, щоби всюди там, де наше селянство зорганізоване, чи то у наших господарських чи кооперативних осередках, відбулося в місяці травні і червні Свято „Сільського Господаря". Саме тепер, у часі господарської скрути, треба нам видвигати на перше місце потребу організації і вимоги нашого хліборобства до наших селян. Треба цим святом підкреслювати, що якраз у піднесенні нашого села, у його будучині бачимо підйом і будучину цілого нашого народу.

Кожного року „Сільський Господар" виготовлює кличі на своє свято. В цьому році таким кличем є дбати про **хліборобський вишкіл сільської молоді**. Ця справа, піднесена недавно тову „Сільським Господарем", має на увазі обєднювати наше молоде сільське покоління у Гуртках Молоді при Кружках „Сільського Господаря". Завданням цих Гуртків Молоді є передовсім навчити нашу молодь добре господарювати, а то через уладжування для неї практичних господарських робіт у виді конкурсів-змагань, а далі згуртувати її на те, щоби виросли з неї гідні і до народньої праці здібні українські громадяни. Треба підкреслити, що в теперішньому часі, коли загальні економічні труднощі і новий шкільний устрій можуть віддягти нашу молодь від правильної науки у вищих школах, коли вона не має можливости вишколювати себе на добрих господарів у власних школах хліборобських, — гасло виховати сільську молодь власними силами на кращих господарів, ніж ними були її батьки, є дуже на часі і повинна звернути на нього увагу особлива наша сільська інтелігенція.

Використати належно цьогорічне Свято „Сільського Господаря" для поширення Гуртків Молоді при Кружках „Сільського Господаря" в краю — це один з чергових наказів хвилини, до якого треба взятися рішуче і послідовно, бо від цього залежить також майбутність цілого нашого села. Це гасло — це вже не тільки справа „Сільського Господаря" — це справа цілого нашого громадянства, бож усі наші надбання спираються тепер майже виключно на силі й організованости нашого села. А ця сила й організованість залежатиме в майбутньому саме від того, як ми самі виховаємо і вишколимо теперішню сільську молодь — майбутніх провідників нашого українського села.

Тим то Свято „Сільського Господаря" у цьому році повинно зосередити на собі більше уваги всіх тих, що працюють для нашого села, бо воно може дати у широкому масштабі почин до великої праці над вишколом нашого молодого хліборобського покоління. Коли переведемо це гасло належно в життя, то тоді Свято „Сільського Господаря" буде дійсно нашим Святом Свободи.

Ніхто не знає, що йому принесе будучність, тому повинен щадити на чорну годину, а свої ощадности поміщувати

В КООПЕРАТИВНОМУ БАНКУ

„ДНІСТЕР"

у Львові, вул. Руська ч. 20.

Стихійні рухи у боротьбі з більшовизмом.

Колись казали — коли хочеш мира, готуйся до війни. Коли ця максима має застосування і в перелицьованому змислі „хто хоче війни — хай говорить про мир" — то ми живемо тепер справді в дуже непевнім часі. Минулий тиждень приніс стільки виявів приязни між державами, які до неї поправді не мають найменших причин, що кожній розважній людині мусить зробитися моторошно. І справді, відновлення заходів щодо порозуміння чотирьох держав і запевнення французько-італійської приязни у французькім сенаті, відновлення мало не рапальської ідилії між Німеччиною та Радянщиною, німецько-польське замирення, італійсько-радянський торговельний договір, подорож Розенберга до Льондону, фактичне признання Радянщиною новонародженої манджурської держави та пропозиція віддати їй мало не даром сх.-китайську залізницю... всього того разом впродовж одного тижня справді забагато. Мимохіть мусить повстати думка, що вартість всіх тих масових виробів „пацифізму" не дуже то висока. Очевидно, що переважна частина тих миролюбних умов та вияв приязни призначена лише для того, щоби замаскувати дійсний стан річей та сучасне напруження міжнародніх відносин. Інша річ, що таке жонглювання міжнародніми умовинами, зобовязаннями пактами про ненапад і т. д. позбавляє їх всякої реальної вартости. Найкращим доказом цього є сучасний стан господарських та політичних відносин у цілім світі.

Епідемія договорів, що схопила тепер цілий світ, походить з двох протилежних джерел — з наївности Заходу та відступности Сходу, репрезетованого більшовиками.

З жалем треба признати, що світ загалом, а державні мужі Америки та европейського Заходу зокрема, за пять літ мало чого навчились. Долю славнозвісних мирових пунктів Вільсона в Америці здається грунтовно забули. Англьо-саксонське громадянство перейняте пошаною для правних норм перебуває все ще в наївнім переконанню, що й на европейськім суходолі писане право має також якесь значіння. Французькі політики, заінтересовані в можливо довшім вдержанню сучасного стану, пильно підтримують англьо-саксонські ілюзії щодо святости мирових договорів. Малі держави стараються додержати кроку великим, тому і решта Европи з захопленням виконує ролю бравого вояка Швейка й доводить психозу заключування договорів до абсурду, який незабаром мусить стати для всіх очевидним. А тимчасом цілковитий брак зрозуміння західними державами відносин, які панують у центрі та на Сході Европи утворюють становище, серед якого трагізм усе більше переважає комізм.

Витворилась така ситуація, що на всяких конференціях від Вашингтону і Льондону аж до Женеви цілком поважно працюють над тисячами формул і умов господарських, політичних і мілітарних, які мають впорядкувати й ущасливити світ, в той час, як на цілім просторі від французького кордону до Тихого Океану проявляються і розвиваються течії і рухи багатоміліонових мас, які всі ці умовини і правні норми можуть таксамо мало стримати, як паперовий шнурок льокомотиву.

Доки масові рухи не зачіпали поважно новозбудованої Европи, все було в порядку. Ця ідилля зайшла так далеко, що більшовиків запросили навіть до Женеви. Щоправда, зробили на цім такий злий досвід, що ані у Вашингтоні ані в Льондоні їх вже не захотіли бачити. Але коли на рятунок Німеччини проти більшовиків повстала схвильована до самої глибини німецька стихія, під проводом національних соціялістів, то на Заході вже поважно обурились і заявили — цеж середневіччя! Означення це влучне постільки — поскільки середневіччя було добою фанатичних, стихійних рухів.

У всякім разі це середневіччя повстало як оборона Німеччини, а може й Европи, проти доби голодного невільництва, пересіяного випадками людоїдства, витвореного Московщиною. І коли ця стихійна реакція Німеччини на більшовицьку небезпеку не звернулася на міжнароднім терені цілком виразно проти Совітів, то це в значній мірі вина самих західних держав, які тримаються цілком хибної тактики супроти більшовиків.

З нагоди відновлення німецько-радянської умови „Журналь де Женев" між іншим пише, що Франція цілком непотрібно дала втягнути себе до авантюри з Радянщиною, що шкодить Франції морально і матеріяльно, і зазначує: „Цікаво, що тіж самі політики і публіцисти протестують (зрештою слушно) проти гітлерівських ексцесів і зокрема проти протижидівських заходів, які замикають очі на більшовицькі методи". Те, що сказано по адресі Франції, торкається також інших зах. держав. Толеруючи більшовицькі методи в Европі, треба толерувати й шляхом методи оборони проти більшовизму

розбурхання нестримного стихійного руху народніх мас. А що рухи ці не все даються спрямувати в точно означенім бажанім напрямі, на те нема ради. Стихія є стихією.

Коли державні мужі Америки та зах. Европи не зможуть зрозуміти стихійного характеру національних рухів на Сході, то це може викликати у звязку з поширенням світової кризи подібні рухи і на Заході. До чого це може допровадити, сказати тепер досить важко. Але можливо, що це доведе до рішучої зміни політичних відносин на Сході Европи та переборення світової кризи. В усякому разі це коштуватиме світ безмірно більше ніж плянова перебудова політичних та господарських відносин на Сході, а потім і в цілім світі, яку можна би розпочати тепер на основі ще не зруйнованого ладу західноевропейських держав та Америки.

Чи зрозуміють ще в останній годині на Заході відносини, пануючі на Сході, річ у всякім разі дуже сумнівна. Готовим треба бути завжди на гірші можливости.

М. Данько.

З ВОЛИНІ.

Земельна реформа. Комасація селянських ґрунтів, і поправді розпорошення збитого в селах українського населення по полях, переводилося на Волині досить інтенсивно. За час істнування на Волині (в Луцьку) окружного земельного уряду взято до комасації ґрунти в 723 селах, а саме: в повіті рівенському в 68 селах, сарненському — 27, володимирському — 93, здолбунівському — 36, дубенському — 97, горохівському — 51, кремянецькому — 46, ковельському — 90, костопільському — 41, любомльському — 66, луцькому — 108. З загального числа взятих до комасації обектів викінчено біля 60 відс. Між іншим у 1931 р. закінчено 18 комасацій і в 1932 р. 12. „Комасаційна реформа" і само ведення комасацій під проводом не завжди відповідних людей, дали також чимало поганих наслідків і спричинили немало шкоди культурно-господарському розвиткові наших мас. Та й сам апарат працював, очевидно, недуже справно. Про це свідчить ревізія земельного уряду вищими чинниками й персональні зміни.

В церкві все кипить. У „Ділі" вже подано, що в ковельських семиклясових школах вчать українських дітей релігії в польській мові. Подібні вістки доходять і з інших місцевостей. А вища церковна влада мовчить. Мовчить вона й на всі домагання громад щодо розмосковлення церковного життя. Епископ Полікарп не має ніякого впливу на митрополитально-консисторський апарат і є безсильний щонебудь зробити. Залишається самим церковним громадам вести боротьбу, часто дуже рішуче, і ця боротьба навіть викликає інтервенцію третіх чинників. Цікаво, як радикали помагають розмосковленню церкви. Ось у Шеплі на Луччині дяк-„малорос" іде проти бажань громади і веде москвотяпську лінію, знаючи, що консисторія буде по його боці. Селяни мали цього вже забагато й написали подання до митрополита. Підписала громада Усіча і передала до Шепля на руки П. Андрійчука, якого голова УСРП п. Боднарук обороняв у ч. 13 „Гром. Голосу". Як виявилося П. Андрійчук, щоби не робити прикрости дякові, сховав подання й не дав до підпису селянам. На цьому ґрунті дійшло до деякого зудару між селянами і радикальним табором. „Курер Ілюстровани" навіть подав, що буцімто дійшло до бійки, але підтвердження цього факту покищо нема. **Х.**

—o—

Роковини відсічі Відня.

ВІДЕНЬ. 15. V. ПАТ. В шенбрунському парку святковано вчора роковини відсічі Відня, влаштовані Гаймверою при участи 40.000 членів тієї організації. На свято прибув канцлер Дольфус з міністрами. Промову виголосив міністр Фрай, що зясував заслуги короля Собеського. Князь Штаремберґ закликав членів Гаймвери до єдности й апелював до канцлера Дольфуса, щоби був непохитним у своїй політиці. Після дефіляди Гаймвери зібрані рушили походом на площу Шварценберґа. Політичні противники пробували нарушити спокій, причому поліція арештувала 100 осіб.

—o—

Аґресивність австрійських гітлерівців.

ВІДЕНЬ, 15. V. ПАТ. Коли маніфестації Гаймвери у Відні пройшлиназагал спокійно, на провінції були численні ексцеси з боку націонал-соціялістів, що приймали навіть форму партизантки. Біля Вінернайштату потяг Гаймвери, що вертав з Відня, дістався під обстріл політичних противників. Гаймвера відповіла теж стрілами. Потяг припинено, а жандармерія і військо перешукали рефлекторами околицю біля шляху, але без успіху.

В Ст. Пельтен в одному ресторані прийшло до бійки, в якій чотири члени Гаймвери потерпіли рани. Вісьмох-націонал соціялістів арештували. На залізничому дворці в Леобені націонал-соціялісти обкидали потяг Гаймвери камінням. Поліція баґнетами розігнала демонстрантів. У Пасендорфі в Карингії вибито 40 шиб у потязі, що віз членів Гаймвери. Крім того прийшло на ріжних залізничих стаціях до бійок.

Як повідомляють сьогоднішні часописи, уряд рішив видати гострі розпорядки проти таких ексцесів.

Австр йські соціялісти
проти „аншлюсу".

Управа австрійської соціял-демократичної партії оголосила заяву, в якій м. ін. сказано, що злука Австрії з фашистівською та націоналістичною Німеччиною була би небезпечною для незалежности Австрії та европейського миру. Австрія мусить зберегти свою незалежність супроти Німеччини і повинна бути захистом для німецької демократії та культури. Опісля рішено виступити проти узалежнювання Австрії від Італії й Угорщини, проти реставрації Габсбурґів і заявитися за політикою мирної невтральности.

Австрійський уряд
образив Німеччину.

ВІДЕНЬ, 15. V. ПАТ. „Дер Морґен" повідомляє, що баварський міністр Франк заявив у Ґрацу, що афронт, зроблений йому австрійським урядом, є теж афронтом для канцлера Гітлера і німецької республики. Вже в найближчому часі німецький уряд видасть реторсійні розпорядки. Ніодин німець не приїде до Австрії, доки кривда не буде винагороджена.

—o—

Викидають жидів
з адвокатури.

Пруське міністерство справедливости оголосило спис адвокатів, яким позволено виступати в судах на терені Прус. З дотеперішнього загального числа 11.811 адвокатів має право виступати в судах 8.299 адвокатів арійського походження. З дотеперішнього загального числа 3.515 адвокатів жидів відобрано право виступати в судах 1.041 адвокатам.

Німеччина не може платити
заграничних довгів.

БЕРЛІН. 15. V. ПАТ. Ґуґенберґівський „Монтаг" пише: Заява д-ра Шахта в американській пресі доказує, що ані у Вашинґтоні ані в Ню Йорку не прийшло в переговорах до порозуміння в справі сплати німецьких приватних довгів за границею. Ситуація ясна. Німеччина хоче платити, але не має девіз. Біляис заграничної торговлі в останніх місяцях дуже проречистий. В цьому році Німеччина не всилі доставити девіз потрібних до заграничних сплат, а заграничні вірителі мусять взяти під увагу торговельні і політичні розпорядки, спрямовані проти Німеччини і звернутися в тій справі до своїх власних урядів, які зі свого боку зробили все, щоби підважити платничу здібність Німеччини. На основі інформацій часопису д-р Шахт запросив на 25. ц. м. до Берліна заграничних банкирів, делеґованих власниками німецьких облігаційних бонів.

—o—

Після перервання
розбройної конференції.

БЕРЛІН, 15. V. ПАТ. Приїхав сюди амбасадор Надольни, що відбуде довшу конференцію з міністром закордонних справ ф. Нойратом і канцлером Гітлером. Буде теж на послуханні у Гінденбурґа.

Даром

3 ЗНАМЕНИТІ НОЖИКИ ДО ГОЛЕННЯ „САЛЬФЕРС" тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол. тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА, Львів, Сикстуська 7.

Почтові висилки відворотно.

Хто предложить цей вирізок отримає гарний дарунок.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 17. ТРАВНЯ 1933.

ДЖОВАНІ ПАПІНІ.

Відвідини у Ґандія.

(З книжки „Ґоґ").

Агмедабад, 3. березня.

Не хотів я виїхати з Індії, заки не побачу найславнішого із сучасних гіндусів, отже два дні тому поїхав я до Сатіяґраґа-Асґрам, місця осідку Ґандія.

Магатма приняв мене у кімнаті майже порожній, де роздумував сидячи поруч бездільного веретена. Зробив на мене враження поганішого, ніж на фотографії і ще більше худощавого.

У розмові сказав він між іншим таке:

„Хочете, добродію, знати, чому нашим бажанням є прогнати англійців з Індії? Причина дуже проста: самі англійці піддали нам ту думку, наскрізь европейську. Моя думка дозріла підчас мого довгого перебування у Льондоні. Я здав собі справу з того, що ніодин з европейських народів не стерпів би, щоби над ним панував і йому наказував інший нарід. Передовсім у самих англійців те почування самопошани та автономії незвичайно розвинене. Не хочу мати англійців у власній хаті, саме тому, що я занадто подібний до англійців. Старі гіндуси мало дбали про світські справи та політику. Поринаючи у контемпляції над Атманом-Усією-Єдністю, над Брагмою та Абсолютом, вони бажали тільки злитись з Єдиною Душею Всесвіта. Для них звичайне зовнішнє життя було чергою оман і найважніше було для них якө мога хутко звільнитись від них, спершу екстазою, потім смертю.

„Англійська і взагалі західня культура перенесена сюди наслідком завойовницької політики змінила наші погляди на світ. Коли кажу „наші", маю на думці інтеліґенцію, бо маса залишиться довіку ворожа европейській місії політичної свободи. Я перший втягнув у себе західні ідеї і став я провідником гіндусів саме тому, що мав в собі багато менше з гіндуса, ніж якийнебудь з моїх братів.

„Коли читаєте мої книжки і стежите за моєю пропаґандою, то ясне для вас, що моя культура, моє духове та політичне виховання — европейського походження. Толстой і Раскін це мої правдиві вчителі. Християнізм більш як джаінізм натхнув мою теорію про неспритив злому. Я переклав Платона, подивляю Маццінія, роздумував над творами Бейкона, Карляйла та Бемого, користувався Емерсоном і Карпентером. Мої думки про несротив злому позичені від Торо, самотного мудрця з Конкорд, моя кампанія проти машин це повторена кампанія людитів, яку наслідники Нед Люда вели в Анґлії від 1811 до 1818 р. Навіть поезія веретена виринула у моїй уяві, коли я читав у „Фавсті" епізод з Марґеритою. Як бачите, я не завдячую моїх переконань ні в чому Індії, а в усьому Европі, передовсім авторам, що пишуть англійською мовою. Уявіть собі, що щойно у 1890 р. у Льондоні я почав студіювати Бгаґавад Ґіту і то під впливом пані Безант, англійки! Коли бороню нині думки про союз гіндусів, магомеданців, персів і християн, іду тільки за засадою релігійної єдности, яку проголошує теософія — твір наскрізь европейський. Зайве додавати, що виступаючи проти каст, узяв я принципи проголошені Французькою Революцією.

„Історія Европи XIX. віку мала на мене рішучий вплив. Я прозрів, читаючи про боротьбу греків, італійців, поляків, мадярів і південних славян, що хотіли визволитись зпід чужого ярма. Мій пророк це Мацціні. Теорія ірляндського „гом-рулю" стала зразком руху названого мною „гінд сварај". Я ввів до Індії ідею зовсім чужу індійській умовности. Гіндуси, люди метафізики та резиґнації, вважають політику мерзенною діяльністю: — „коли влада необхідна і є такі, що хотять нею займатись, нехай і так буде, спекаємося ще одного клопоту". Гіндус живе чистим духом, прямує до вічности. Яке йому діло до кого, чи панують тубильці „раджа" чи чужинні володарі? Тому віками терпіли ми панування монголів і магомедан. Потім прийшли французи, голяндці, португальці та англійці: позаводили хуторі на побережжах, пішли в глибину краю і на це ми їм дозволили. Европейці і тільки европейці відповідальні за те, що хочемо прогнати европейців. Це їхні погляди змінили нас, „відгіндусили" і коли ми стали учнями своїх панів прийшла нам охота позбутися на майбутнє панів. Я переняв найсильніше англійський світогляд і тому мені довелось стати провідником протианґлійського руху. Тут не йде — як базікають европейські журналісти про боротьбу Сходу зі Заходом. Навпаки: европеїзм до тієї міри запанував в Індії, що це приневолило нас повстати про-

УКРАЇНЦІ!
КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

Російські гітлерівці.

Російські національні соціялісти, які недавно оснували свій союз у Берліні, а яких мета подібна до гітлерівського руху, уладили 12. травня в Берліні пропагандивний вечір. Присутні були на ньому й німецькі національні соціялісти. Однострій російських національних соціялістів: чорні штани, біла сорочка зі свастикою на рукаві та сині шапки. При звуках царського гимну, а потім Горст-Веселевої пісні війшли так уніформовані москалі до салі.

—o—

Заборонили фільми

з ц. к. австрійськими одностроями.

Праський „Фільмови Курир" повідомляє, що чехословацьке міністерство внутрішніх справ звертає увагу фабрикантам фільм, щоби не давали до фільми одностроїв і тем із історії Австро-Угорщини.

Сталося це у звязку з протестом частини чеської преси, яка закидала Власті Буріянові майже хоробливе замилування до ц. к. австро-угорського однострою.

—o—

Жидівські демонстрації

проти Розенберга.

ЛЬОНДОН, 15. V. ПАТ. Як запевнює преса, Розенберґ відїхав учора з Льондону зовсім зломаний. Оскільки перед тижнем приїхав до Льондону певний себе, остільки відїхав без ілюзій щодо британійського громадянства супроти гітлерівців. На двірці були демонстрації проти нього, а юрба ставилася так грізно, що мало бракувало, а була би заатакувала Розенберґа. Характеристичним виявом англійських настроїв і метод протесту є факт, що коли потяг з Розенберґом прибув на стацію Чельмфорт, один з пасажирів, який сидів у тім самім ваґоні, що Розенберґ, довідавшись, що він їде в товаристві Розенберґа, потягнув за гальму і задержав потяг, висідаючи з нього на знак протесту і платячи кару за припинення потягу.

Війна чи мир?

ЛЬОНДОН, 15. V. ПАТ. Вся льондонська преса з найбільшим неспокоєм коментує промову віцеканцлера Папена, виголошену вчора на зборах Штальгельму, вважаючи її побрязкуванням шаблею та провокуванням конфлікту. Настрій преси такий розярений, якби війна висіла на волоску. „Ню Кронікль" пише: „Нехай мами лаштують поживу для гармат". „Дейлі Експрес" під великим наголовком ставить питання: „Війна чи мир?". В тому самому тоні держані коментарі всієї льондонської преси.

ги Европи. Якби Індія була залишилась чисто гіндуською, себто справжнім Сходом, зовсім контемпляційною та фаталістичною, ніхто з нас і не думав би скидати англійське ярмо. І хоча я зрадив прадідного духа своєї батьківщини, я став визволителем Індії. Европейські ідеї до мого прозелітизму включно — підготовані прегарно анґлійською культурою, поширеною в наших школах — дійшли вже нині до мас і нема на це ради. Автентичний гіндус може терпіти, що він невільник, але занґліщений гіндус хоче бути паном в Індії як анґлієць в Анґлії. Найбільші анґльомани — такі, яким був я до року 1902 — стали поневолі антибритійцями.

„Це справжня тайна того, що скривається в назві „ґандієвий рух"; властиво повинен був називатись рухом гіндусів, навернених на европеїзм проти европейців-ренеґатів, себто проти тих анґлійців, що померли би від сорому, якби французи або німці прийшли панувати до краю, що не є їхньою власністю. Переміняли ви нам душі і не хочемо навіть чути про вашу приявність. Чи памятаєте поему Ґетого „Цавберлерлінг"? Анґлійці прокинули в нас демона політики, що дрімав у нашій душі, душі безкорисних аскетів, а тепер не знають, як знову його відворожити. Тим гірше для них!"

Вже кілька хвилин, як увійшов до кімнати один з учнів Магатми і дав йому мовчки знак. Коли тільки Ґанді скінчив, я встав, щоби йому не перешкоджати і подякувавши йому за несподівані інформації, вернувся я автом до Агмедабад.

ПЕРЕВЕРНУЛИ ВОСКОВОГО ГІТЛЕРА.

У льондонському суді відбувалася розправа проти трьох молодих анґлійців, обвинувачених у цьому, що в кабінеті воскових фігур мадам Тісо оплювали та перевернули воскову фіґуру, що зображала Гітлера. Обвинувачені (журналіст, торговельний аґент і писар) сказали, що так хотіли запротестувати проти гостини Розенберга в Льондоні, як Гітлерового представника. На розправі кричали обвинувачені: „Геть із Гітлером! Геть із фашизмом!" Після того прийшло до бійки на салі між ними та полісменами. Розправу відложили на тиждень.

—o—

Еспанські монархісти

зброяться.

ПАРИЖ, 15. V. ПАТ. „Лентрансіжан" повідомляє з Кан, що там викрили велику контрабанду зброї до Еспанії. Контрабанда тревала вже від 1932 р. і щойно тепер зловили головного її орґанізатора Бріка. На основі зізнань арештованого до орґанізації належало кільканацять осіб. Морською дорогою привезли в останньому часі до Еспанії 66 скринь з крісами та муніцією. Яхт, на якому викрито контрабанду, належав до одного еспанського аристократа, що постачав зброю еспанським монархістам.

—o—

В ЕСПАНІЇ ГОРЯТЬ ЦЕРКВИ.

В останніх днях віджив протицерковний рух в Еспанії. В роковини першого випадку підпалення церкви в Кордові підпалено ряд церков, з яких чотири згоріли до тла, інші частинно. В Туе найшли бомбу під єпископською палатою. Зачувати, що в Еспанії приготовляють новий державний замах.

Війна в Европі

підготовляється.

Сер Филип Ґібс, один з видніших анґлійських політичних мужів, сказав у Льондоні на політичному обіді таке: „Один американський кореспондент хотів заключити умову з ним у справі новинок з війни, яка має вибухнути у продовж 15 днів, бо так сказали тому кореспондентові у Франції. На це сказав Ґібс, щоби кореспондент зголосився за три або чотири роки. Але від себе додав Ґібс таке: „На підставі моїх помічень в ріжних краях, куди я щойно їздив, війна не вибухне за 15 днів, ані за 15 місяців, але всетаки до війни в Европі йде. Лише зміна настроїв може перешкодити війні. А провід цілому світові повинна дати Америка й Анґлія". Цю промову передає Ню Йорк Таймс в спеціяльній іскровій телеграмі з Льондону.

БІЛЬШОВИЦЬКИЙ ДЕКРЕТ ПРО ПОСАДИ.

МОСКВА, 15. V. ПАТ. Декретом уряду народніх комісарів заборонено лучити державні посади з посадами в трестах і кооперативах. Виїмок зроблено для представників уряду, що засідають в управах і надзірних радах підприємств, що працюють при допомозі державного капіталу.

По широкому світі.

— „Менчестер Ґардіен" подав спис 220 професорів жидів, усунених із німецьких вищих шкіл.

— Представники 288 жидівських орґанізацій в Америці рішили бойкотувати німецькі товари і товари, привезені німецькими кораблями.

— Власники румунських кін бойкотують німецькі фільми.

За океаном.

УКРАЇНСЬКА ВИСТАВА В „РАКСІ" ТЕАТРІ.

Управа найславнішого нюйорського театру „Раксі" при Семій евні й 50 вулиці, один бльок від Бродвею, каже у своїх щоденних оголошенях, киданих на екрані, що цей театр відвідує кожного тижня пересічно 150.000 людей. На цім самім екрані, на цілу величину куртини, появляється кілька разів денно, отже при кожній зміні програми, коротке оголошення, яке затримується кілька хвилин довше, ніж інші оголошення, а в ньому читаєте: „Не занедбайте оглянути українську виставу на мецаніновій ґалерії!".

При вході до великої ротунди, яка попереджує вступ до великої салі театру, читаєте велику таблицю, що вказує вам сходи до ґалерії. На сходах знову великий образ трьох українських нюйорських жінок у народніх строях. А дальше вже йдете на саму виставу, над ротундою. З баріер ґалерії звисають над ротундою з прекрасні українські килими, а ще кілька таких килимів прикрашує просторі стіни мецанінової ґалерії. Там також розвішена мапа України по анґлійськи й гарний портрет Шевченка, ручно мальований, з чудовими українськими рушниками. На стінах розвішені великі богато вишивані скатерті й деякі образи. А на столах, на софі, на стільчиках, на кріслах маєте цілий музей українського народнього мистецтва. Він коротко описаний на тижневій програмі театру, роздаваній десяткам тисяч примірників кожному гостеві, що відвідує театр. Отже на цілій сторінці цієї програми читаєте, що виставу українського домашнього мистецтва влаштовує Товариство „Про Америка", котрого головою є п. Оливер Гарриман, управителькою п. Іванна Карпентер, а головою українського відділу п. Марія Скубова. Опісля вичислені роди предметів: із старовинного і новочасного селянського мистецтва: килими, вишивки, гончарські вироби, гуцульська різьба і викладані предмети, писанки, ґердани, намиста, брансолети. Окреме місце присвячене на опис українського короваю, спеченого українськими жінками і поставленого на виставі нібн для звеличання шістьлітніх роковин отворення театру.

Українські жінки й дівчата в народніх костюмах охоче пояснюють публиці предмети. Хор Кириченка відспівав низку українських пісень на ґалерії підчас отворення вистави в пятницю 29. квітня, а в суботу 30. квітня виступив балетмайстер Авраменко з кільканацяти українськими дітьми в народніх строях з народніми танцями на сцені театру. Всі більші нюйорські часописи помістили про виставу згадку в артистичній частині, деякі помістили знимки українських жінок. Враження з вистави — справжня насолода. Користь величезна.

„ГЕТЬМАН ДОРОШЕНКО" НА СЦЕНІ.

Який слід лишить по собі велике зусилля „Українського Народнього Театру", зорґанізованого Василем Авраменком, — отсе питання, яке обговорюють ті свідомі громадяни, що були приявні на виставі траґедії „Гетьман Дорошенко" Л. Старицької-Черняхівської. Вистава відбулася у великому „Поблик Театрі" при Другій евні біля Четвертої вулиці в Ню Йорку серед великого напруження публики і викликувала ріжнородні почування. Обсада роль знаменита; їх виконання фахове, хоч у більшій частині грали аматори а враження незатерте як своїм змістом, так і виведенням. Мабуть перший раз, як не в Америці, то в Ню Йорку бачили люди вірно нараду козацьких полковників разом з гетьманом. До відчуття траґізму, змальованого акторами, причинялася першоклясна сценерія, приготована саме для цієї пєси школою Василя Авраменка.

Ще з більшим моральним успіхом пройшла в тому самому театрі оперета „Майська ніч" на підставі повісти М. Гоголя, з тим додатком, що тут артист Авраменко мав кращу нагоду вивести свій балет, ніж у траґедії „Гетьман Дорошенко".

—o—

Кліматична стація для шкільної молод

на Соколі.

Українське Гигієнічне Товариство орґанізує в цьому році, як і в попередніх роках, підчас літніх ферій кліматичні стації для шкільної молоді, а саме для дівчат в часі від 28. червня до 22. липня, а для хлопців від 22. липня до 15. серпня. Приміщення на Соколі біля Підлютого (почта Перегінсько), в пяти мешкальних будинках, положених на просторій, сонячній поляні серед лісу (біля 700 м. над рівнем моря). У програмі сонячні та річні купелі, прогульки, фізичне виховання, руханка, спортові гри на власній спортовій площі під проводом фахових сил, гигієнічні гутірки, тощо. Провід стації спочиває в руках лікаря.

Харч здоровий, пять разів денно.

Оплата за побут на К. С. цього року значно знижена, та саме 45 зол. платних в двох ратах: Перша рата 20 зол., платна зі зголошенням до 15. червня, другу рату вплачується після приїзду на місці.

На К. С. може їхати вся здорова молодь, що потребує відпочинку в горах, почавши від 14. року життя. Зголошення разом з першою ратою оплати слати на адреси: Для дівчат —

КУЗИНЕ
купи щось у перфумерії
ФЕДЕРА
ЛЬВІВ, СИКСТУСЬКА 7.
Якщо покличешся на оце оголошення, дістанеш для мене
ДАРОМ
гарне йо-йо „Сальферс".

А. Пясецький С. А. Краків
Фабрика чеколяди

ПО КОЖНІЙ ЦІНІ з гарантійно чистих сирівців безконкуренційні ДЕСЕРОВІ ЧОКОЛЯДИ, віджививчі молочні і сметанкові, великий вибір вибагливих чоколядок, кармельків і бішкоптів, але без льосів щастя, бонів і т. п.

Замовлення приймає
Народня Торговля, Львів

Любомира Мриц, Львів, Земельний Банк Гіпотечний, вул. Словацького ч. 14., для хлопців — на адресу Ігор Старосольський, Львів, вул. Крашевського ч. 23; туди треба також звертатися зі всякими запитами. Зазначується, що саме зголошення без надіслання першої рати оплат буде уважатися невистарчаючим. Кошти дороги оплачують учасники самі, залізничі знижки треба вистаратися до ст. Брошнів; при повороті буде окрема залізнича знижка для учасників К. С.

Точніші вказівки, що дотичать особистого виряду учасників тощо, вишлеться зголошеним учасникам окремо. Про речинець збірки на ст. Брошнів буде оголошено окремо в часописах.

На всякі запити проситься долучити марку на відповідь.

Львів, дня 12. травня 1933 р.

За Українське Гигієнічне Товариство:
Д-р М. Панчишин, голова. Д-р С. Панкевич, секр.

КОМУНІСТИЧНИЙ ВІЙСЬКОВИЙ СОЮЗ.

КЕНІҐСБЕРҐ, 15. 5. ПАТ. Політична поліція, та пробоєві відділи перевели в усій сх. Прусії ревізії та конфіскати й арештування серед організацій Пролетаріше Арбайтсґемайншафт. Під цією назвою скривався комуністичний військовий союз (Ротфронт Кемпфербунд). Арештували 62 особи. Проти них відбудеться розправа за державну зраду.

ПРОТИЖИДІВСЬКІ ЗАВОРУШЕННЯ.

КАСАБЛЯНКА, 15. 5. ПАТ. У мин. пятницю вибухли поважні протижидівські заворушення в Рабаті на тлі авантюри, в якій вбито одного араба. Тому, що в тій авантюрі брали участь жиди, підозріння впало на них і юрба, що прийшла з арабської дільниці, стала бити жидів і грабити їх крамниці. Бійки перенеслися теж до европейського середмістя, де спліндрували кілька крамниць і кавярню, до якої схоронилися жиди. Багато людей потурбували та побили. Візвана поліційна підмога, жандармерія та військо привернули порядок. Окремі бійки тревали до рана. Жандармерія та військові стежі кружляють у всій арабській та жидівській дільниці. Арештували 90 осіб.

ЖИДИ КИДАЮТЬ НІМЕЦЬКІ ГІМНАЗІЇ.

КЕНІҐСБЕРҐ, 15. V. ПАТ. Литовська преса повідомляє, що тому що жиди покинули німецькі гімназії на Литві, в жидівських колах виринула думка оснувати в Ковні гімназію з французькою або англійською мовою навчання. В одній німецькій реальній гімназії в Ковні було аж 260 жидів.

ШВЕДСЬКО-АНҐЛІЙСЬКА ТОРҐ. УМОВА.

ЛЬОНДОН, 15. 5. ПАТ. Нині підписали торговельну умову між Швецією та Анґлією.

БУРЯ В ІРЛЯНДСЬКОМУ СОЙМІ.

ДЕБЛІН, 15. 5. ПАТ. В ірляндському соймі прийшло до бурливих сцен у звязку з II. читанням буджетових внесків уряду. Опозиція завтакувала головно митну війну з Анґлією та домагалася від уряду, щоби ясно поставив справу, чи вільна держава має остати в британському комонвелті народів, чи теж стати зовсім окремою республикою. Серед небувалого галасу було чути оклики опозиції: „Домагаємося звороту наших ринків!“ Де Валера зложив заяву, що уряд якнайрішучіше буде й далі вести свою дотеперішню політику. Урядовий внесок перейшов 73 голосами проти 53.

ЗАБОРОНА ОДНОСТРОЇВ.

БЕРН, 15. 4. ПАТ. Швайцарський уряд заборонив носити однострої військового характеру всім особам, що не належать до військових формацій, признаних державою.

Таку саму заборону видав і данський уряд.

ДОЛЯР.

На львівській неофіціяльній біржі курс доляра не виказував у понеділок ніяких хитань. Банк Польський купував долярові банкноти по 7.50 зол., а в приватних оборотах платили за доляра 5 сотиків більше. Фунт стерлінг виказував знижкову тенденцію. Банк Польський платив за фунт стерлінг по 30.05, а около 12 години лише по 29.00 зол.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати поштовими марками.

ХОТІЛИ ВИСАДИТИ В ПОВІТРЯ КОР. ПАЛАТУ.

Віденські часописи повідомляють, що в Білгороді перед палатою югославянського короля, поліція арештувала 4 македонців, як хотіли підставити там пекольну машину. При арештованих найшли 6 таких машин, два револьвери та багато муніції. Арештовані признались, що пекольні машини дістали зі Софії від провідника македонців Ніколова. Він поручив їм виконати замахи на держ. будинки в Білгороді.

Запамятайте теперішню адресу:
„РІДНА ШКОЛА“
Львів, вул. Словацького 14.

Книжки на костирі.

11-го ц. м. трапилась у Берліні сцена, що кидає прикру тінь на добу, в якій живемо. Союз німецьких націоналістичних студентів у Берліні зорганізував демонстрацію проти „ненімецького духа“ і спалив прилюдно, на площі перед оперою, підчас походу зі смолоскипами, 20.000 німецьких книжок. Між спаленими авторами находимо імена, що є гордощами німецької літератури та науки. Відомо, що між сучасними німецькими письменниками — автори жидівського походження дуже численні. Таким робом горіли книжки Фрайда, братів Маннів, Ремарка, Людвіга і багато наукових студій, що іноколи не мають нічого спільного з політикою.

Характеристичне явище, що серед того середньовічного саббату промовляв сам міністр пропаґанди д-р Ґеббельс на тему: якто Німеччина зриває з „брудною“ літературою, відірваною від життя.

Подібні маніфестації прилюдного палення книжок відбулись того самого вечора у Мінхові, Франкфурті, Гайдельберґу, Кеніґсберґу, Бресляві, Нірнберґу, Кілі та Ґісені. Очевидно, що це радше демонстрація проти тенденції тих книжок, ніж знищення їхнього накладу, який багато не потерпів.

Всеж таке середньвічне видовище не було мабуть щасливою ідеєю, бо не приносить воно в XX. столітті великої слави ні користи ані німецькій ані европейській культурі.

Свячене.

В Союзі Українських Купців.

Від 3-ох літ святкують наші купці, згуртовані у своїй професійній організації, патрона св. Юрія і це стало вже щорічною традицією. В неділю 14. ц. м. відправив Преосв. д-р Бучко архієрейську Службу Божу в церкві св. Юра, а в 11. год. передпол. доконав посвячення „снідів“ у домівці Союзу Купців. Після глибоко-патріотичної промови Преосвященного і многоліття, що його відспівали присутні, засіла численна громада купців і гостей з Преосв. д-ром Бучком на почесному місці до заставлених перекускою столів. Підчас споживання свяченого промовляв цілий гурт бесідників: голова Союзу Українських Купців п. Ганусяк, від Т-ва „Зоря“ п. Гевак, від преси („Діло“) інж. Несторович, від торговельних високошкільників п. Ковальчук. Зокрема увагу всіх присутніх прикував дуже цікавий реферат д-ра Зубика про минуле Львова, розглянене з точки національної і фахово-купецької.

Свячене Комітету будови церкви СС. Василіянок.

Заходом Комітету будови церкви СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького ч. 95 відбулося в неділю 14. ц. м. пополудні у великій, гарно прибраній салі монастиря спільне свячене для громадян тої дільниці міста і запрошених гостей. До довжезних столів засіло близько 200 осіб з усіх кругів львівського українського громадянства. Явився теж Преосв. еп. Будка, який посвятив „сніди“, а опісля виголосив гарну промову. Крім нього промовляли: голова комітету о. Ю. Дзерович і п. Олексин. Підчас свята відспівав хор семинарії СС. Василіянок цілу низку пісень. Це свячене, що відбулося саме в першу роковини оснування Комітету будови церкви СС. Василіянок у Львові, принесло знову до каси Комітету кількасот золотих.

У Кружку „Р. Ш.“ на Стрийськім.

В неділю 14. ц. м. відбулося в домівці Кружка „Рідної Школи“ на Стрийськім передмісті свячене для членів Кружка і запрошених гостей. Посвячення доконав Преосв. еп. Будка, який теплими словами привитав зібраних та коротко пояснив значіння школи й релігії. В чистенькій та гарно прибраній салі згуртувались учасники ріжних станів і мило було дивитися на ту згідливу гармонію і сердечні відносини між нашим робітництвом, міщанами та інтеліґенцією. В уладженні цього гарного свята слід піднести заслугу жіночої секції при Кружку, яка, хоча недавно заснована, принесла вже багато користи та виявилась надзвичайно рухливою й енергійною всюди, де йшло про добро Кружка. А самому святові свяченого зуміла жіноча секція надати характеру родинного зібрання і завдяки цьому всі гості почували себе гарно та винесли з нього якнайкращі вражіння.

НОВИНКИ

— **Магазин постелі Р. Джала**, Львів, Хорушина 5, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 1817 9-50

— **Реактивування школи.** Кураторія львівської шк. округи відкликала свою постанову, якою закрила вселюдну 5-кл. школу „Рідної Школи“ в Бережанах із санітарних оглядів.

а — **Коморник забере приходи із Східних Торгів.** У суботу запала постанова у львівському апеляційному суді в справі Східних Торгів. Східні Торги переняла Львівська Торговельна Палата під умовою, що полагодить справи з вірителями Східних Торгів. До вірителів належить і персонал Східних Торгів, якому управа Східних Торгів винна платні на суму ок. 20.000 зол. Президія міста не додержала тієї умови, тому бувші службовці Східних Торгів внесли зажалення проти громади та зажадали тимчасової екзекуції для забезпеки претенсій. І ось суд видав присуд на заняття всіх прав винайму або підвинайму всіх павільонів, побирання чиншу й оплат за кіоски, за білети вступу на XIII. кампанію. Так цьогорічні Торги найдуться під опікою коморника.

— **Конфіската грошей на границі.** На румунській граничній стації Ґріґорі-Ґіка-Вода (Неполоківці) румунська митна сторожа сконфіскувала одному купцеві 6.000 долярів, які хотів перевезти за границю.

— **40 німецьких ґазет, заборонених у Польщі.** Міністерство почт і телеграфів оголосило спис німецьких часописів, що виходять у Німеччині, яким відобрано дебіт у Польщі. До них належить „Берлінер Таґеблят“, „Берзеннахріхтен“ і 38 інших часописів.

— **Страйкує 3.000 робітників.** Уже десять днів триває італійський страйк у томашівській фабриці штучного шовку. 3.000 робітників не виходить із фабрики. Фабриці загрожує велика втрата, бо вона має рідинну масу т. зв. віскозу, з якої роблять шовк. Маса ця твердне й може заткати всі проводи й рури машин. Є теж у фабриці легкозапальні, вибухові та трійливі матеріяли, що без нагляду кваліфікованих робітників можуть спричинити небезпеку.

— **З жалю за жінкою.** Львівський носій Кляpнер підрізав собі на Губернаторських Валах горло жілеткою, тому що жінка постановила розвестися з ним. Кляpнера забрали до шпиталю.

— **Львівські вломники на селі.** До громадського уряду в Романові пов. Бібрка загостили в ночі злодії, мабуть зі Львова, і розбивши огнетревалу касу, забрали 130 зол.

— **Страшна родинна трагедія** розігралася в Крупському пов. Жидачів. Ст. Стражак, торговець кіньми, виїзджаючи на ярмарок до Миколаєва, казав 22-літньому синові Іванові, щоби виїз гній на поле. Іван не послухав батька і вислав з фірою молодшого, 14-літнього брата Миколу. Однак недосвідчений хлопець їхав так нещасливо, що дістався під віз і згинув на місці. На вістку про це нещастя мати загрозила в розпуці старшому синові Іванові, що як верне батько, то його вбе. Наляканий син не чекав уже на поворот батька, але пішов до стодоли і повісився. Коли вечором батько вернув додому, застав два трупи своїх дітей.

— **Доляри в сіннику.** Як повідомляють із Стрия, Йосиф Зубрицький дістав з Америки в

спадщині по своїм браті 225 долярів, які сховав до сінника. Від часу до часу контролював чи гроші в порядку. Аж недавно переконався, що грошей нема. На превеликий жах довідався від жінки, що вона, роблячи порядки перед Великоднем, дала до сінника нову солому, а стару спалила. Разом зі соломою спалила й гроші.

— **Самогубство студента.** З Городниці пов. Копичинці приїхав до Львова студент II. року прав, Ізак Штернишус і замешкав у Віденському готелі при вул. На Блоне. Тут замкнувся і більше не виходив. Після 24 годин отворено двері і найдено студента без життя. В його грудях сторчав ніж. В листі студент зазначив, що відбирає собі життя, не подаючи причини.

— **Душогубство із заздрости.** На дорозі між Вороцовом і Полянкою пов. Городок напали на 24-літнього Михайла Іванишина парубки, і так його побили, що він на другий день помер. Поліція арештувала 17-літних парубків Петра Цапа і Степана Ціпивка, які вбили Іванишина з заздрости з приводу дівчини.

— **Убив батька в обороні матері.** Перемиський суд займався справою 21-літнього Сенька Петрицького із Накла пов. Перемишль, обвинуваченого у вбивстві свого батька. Маючи злість до батька за те, що зле обходився з цілою родиною, зачаївся за стодолою і коли він надійшов, убив його ударом сокири по голові. На розправі син боронився тим, що ділав в обороні матері та цілої родини, над якою батько страшно знущався. Дістав 10 років вязниці.

— **Самогубство залюблених.** На цвинтарі біля Копичинець найшли серед могил два трупи: дівчини й молодого мужчини. Обоє були постріляні. Доходження викрили, що це були Емілія Халупа з Копичинець і Рудольф Попаденчук із Сухоставу. Полишений лист вияснив цілу трагедію. Обоє відобрали собі життя, тому що рідні Халупівни не годилися на їхнє подружжя. Поблизу лежав утятий військовий кріс, з якого Попаденчук стрілив у серце дівчини, а потому застрілив себе. Подвійне самогубство викликало в околиці велике враження.

— **Ріжні вістки.** Почтову урядничку Яніну Слушкевич у Добрівлянах пов. Дрогобич засуджено за грошеві зловживання на пів року вязниці. — В Седльцях повісили Станислава Зачковського, засудженого наглим судом на смерть за вбивство купця Штайна. — В Щуровичах пов. Броди згоріло 24 господарств.

— **Тиф на Сибірі.** Із Чіти повідомляють, що на східній Сибірі шириться пошесть тифу. Найсильніше виступає пошесть у Владивостоці. Наслідком недостачі лікарської допомоги вмерло досі коло 12.000 осіб.

— **Історичні зуби.** З нагоди світової вистави в Шикаго американські дентисти уладжують виставу історично важних зубів і штучних щок. Найцікавішим експонатом у виставі штучних зубів буде безперечно щока першого президента Злучених Держав Джорджа Вашинґтона. Вона зроблена з правдивої слонової кости, одначе в порівнянні з теперішніми щоками (вона походить із кінця 18-го століття) значно недоладна. Славний американський державник, коли хотів користуватися тією щокою, мусів мати все отворені уста. Не міг їх замкнути навіть у найбільшому розгарі бесідництва. Колиж йому раз ця оправа зіпсувалася, дав собі її направити до коваля.

— **Вияснення.** Дозволяємо собі вияснити, що виробн Одоль продуковані в цілости в краю, фабрика і управа містяться у Львові та акції в польських руках. Ті подобриці зрештою добре відомі купецтву з хемічно-косметичної продукції — подаємо їх лише до відома широкого загалу консументів. — **Промисл Хемічно-косметичний Одоль К. А. С. Львів.**

— **Матовий крем чи товстий?** Від віків загально відоме, що вітер і дощ, сонце і порох, а також і часте вживання мила, відбирають шкірі поважну частину натурального товщу і тому цей брак треба доповнити товстими кремами, щоби шкіра не була червона, шерстка і порепана. Отже як розуміти вживання безтовщевих кремів, які прецінь зовсім не доповнюють втраченого товщу шкіри, які не хоронять її достаточно перед шкідливими впливами гострого повітря? Це можна легко зрозуміти. Звичайні товсті креми не проникають взагалі в глибину шкіри, наслідком чого залишають на ній товстий полиск, який лице не прикрашує. Позатим такі креми є неприємні тим, що втягають легко порох і т. п. нечистоту. Цієї хиби вже нема від часу винаходу Евцериту. Евцерит, як підставовий складник відомого у світі Крему Нівеа, є під оглядом хемічним дуже зближений до натурального товщу шкіри і тому шкірні тканині радо приймають його замісць утраченого товщу. Отже крем **Нівеа** входить скоро і то зовсім у найглибші шари шкіри, відживлює, скріплює і робить її відпорною. Далі побуджує Евцерит шкірні комірки до живішої діяльности, тому в деякій мірі відмолоджує шкірні ткані. Наслідком такого раціонального плекання, яке можна ще успішно підпомогти легким масажем, осягаємо знаменито ніжну, еластичну шкіру та свіжий і молодечий вигляд. Виріб Евцериту застережений патентом і тому никакий інший крем не може містити в собі Евцериту, якому саме [illegible] одинокі в своєму роді ділання крему **Нівеа**.

— **Підрізав собі горло.** На вул. Сапіги Петро Підкова підрізав собі горло. Зробив це тому, що дівчина Курса, до якої залицявся, не хотіла про нього й чути, як довідалася, що він жонатий.

— **Вбили нотаріяльного кандидата.** До Бжозова приїхав посол Стронніцтва Народового Римар, щоби відбувати віча. Місцевий нотар Гвоздзь і його депендент Худзік і рез. майор Овоц були на вечері в місцевого священика Дуткевича. Коли по вечері вийшли з хати, вистрілив хтось із рушниці та поцілив шротом Худзіка й Овоца. Худзік згинув на місці, поцілений шротом у хребет. Слідство вказує на те, що вбивник стріляв до майора Овоца, а Худзік згинув припадково.

— **Напад на листаря.** Трьох замаскованих людей напало біля Ярослава на почтового післанця з Тряшівки, обезсилили його та забрали мішок із грішми, вартісні листи, та револьвер. Поліція арештувала Ямроха, Крупського та Демба й відібрала їм усе, що забрали в післанця. Стануть перед наглим судом.

Зуби додають краси або нищать її.

Вистарчає поглянути на ті два лиця щоби переконатися, що наше твердження правдиве. Підкреслюємо, що лише здорові зуби можуть бути направду гарні. Зуби можуть бути здорові лише тоді, якщо дбайливо утримуємо їх в чистоті. Улекшує це паста Кольґейт, якщо уживаємо її щодня.

Паста Кольґейт грунтовно усуває всілякі шкідливі останки їди, навіть з найдрібніших щілин між зубами одночасно ароматичний її запах робить віддих свіжим і чистим.

вимовляти Кольґейт

ПАСТА ДО ЗУБІВ.

— **Відживлювання шкільної молоді.** Докладні досліди виказали, що майже 70 відсотків шкільних дітей не має рано часу зїсти спокійно снідання. Знаємо, що для дітей снідання є підставою їх самопочування цілий день. Передовсім тепер при кінці шкільного року, коли молодь перепрацьована і переденервована по цілорічній праці, треба дбати за те, щоби їх снідання мало велику відживчу вартість і вспокоювало нервову систему. З батьківських кол дістаємо багато листів про досліди, які мають завдяки Овомальтині. Овомальтина це повновартісна відживка багата у вітаміни, діастазу і такі важні для успокоєння нервів лецитини. Овомальтину можна приладити скоро і скоро її споживати. Входить вона легко і якнайкраще у кров. Вже за 2 зол. можна дістати пушку Овомальтини у всіх аптиках і дроґеріях.

—o—

З нових книжок.

„ШВЕЙК" в українському перекладі.

Серед застою літературного й видавничого руху кожна нова замітніша книжка повинна — здавалось би — звертати на себе загальну увагу. Тимчасом одним із найпоганіших наслідків письменницько-видавничої кволости є відчуження взагалі читача від книжки і його збайдужіння на найкращі літературні новини. Цим можемо пояснити факт, що такі прегарні і прецікаві твори, як „Щоденник" Чикаленка чи обі „мазепині" книжки Борщака, хоч і зустріли найбільше признання критики, всеж не виправдали надій видавців, що швидко прийдеться друкувати другий наклад. До тої самої категорії появ належить придбаний українській літературі переклад безсмертного „Швейка".

Перші два томи вийшли ще у 1930 році п. н. Швейк у запіллю" і „Швейк на фронті". (Нині ті томи вже майже вичерпані). Тепер появився том третій п. н. „Славетній прочухан". Четвертий том п. н. „Велика різанина" має — як зачуваємо — побачити світ у найближчому часі. Тоді будемо мати цілість того своєрідного архитвору, який по-правді вперше відкрив настіж чеському письменству двері до европейського читача.

Українське видання Швейка переходило, видно, ріжні перипетії, бо перший і другий том вийшов у В-ві „Луна", третій у „Бібліотеці Воєнних Споминів". Також переклад першого тому сиґнував Олександер Залужний, а другого і третього тому Микола Зорко. А проте ані на зовнішньому вигляді ні на перекладі воно шкідливо не відбилося: видання одностайне, переклад кожної книжки авторизований, право видання і перекладу виєднане від спадкоємців пок. Ярослава Гашека; так само відкуплені чудові карикатури Й. Ляди, якими пишається видання чеського оригіналу.

Як відомо, рукопис Гашека кінчився на половині 4-го тому. Доповнив той том і дописав том 5-ий Ванек. Однак воєнна історія Швейка вичерпується у 4-ох томах. Тому й перекладчик обмежився до них, надзвичайно вміло, з великою користю для повісти; скорочуючи текст, викидаючи надто довгі описи і надто вульгарні сцени, від яких Гашековий оригінал аж кишить. (При цій нагоді можна би висловити під адресою перекладчика побажання, щоб особливо у 4-му томі рішуче скресляв вульгаристику, якої там найбільше).

Щодо самого перекладу — його можна вважати зразковим: він віддає наскрізь духа оригіналу, не зазначуючи українських ознак. Це не легка справа тому, що Швейк має не лише силу вульгарних сцен, але й писаний чеською вояцькою тарабарщиною, з безліччю касарняних австро-німецьких мовних квіток. З виїмком поодиноких висловів, які можна би легко виправити — назагал перекладчик знаменито всі труднощі переборов.

Річ ясна, що про сам твір нічого казати. Це могучий акт обвинувачення проти війни і проти австрійської військової системи. Гостра сатира, подана у легкій формі повістевого оповідання, гротескові типи з найбільш гротесковим типом головного героя, врешті безпардонний натуралізм — — усе це прикмети, які запевнили Гашекові і його Швейкові безсмертність та найбільшу популярність, ширену по земній кулі не лише книжкою, але й драматизованим театральним видовищем та фільмою. Тому чималою заслугою видавців і перекладчиків є теж — так мовити — престіжеві мотиви: що і в українській перекладній літературі не бракує того чеського архитвору. Ік.

—o—

З кіна.

Кіно „Касіно": „НІЧНІ СУДИ".

Це такі суди в Америці, перед якими стають люди обвинувачені у всякого рода проступках, що скоїлись від 9-ої год. вечора — у ночі. Тому, що ніч легко розбурхує пристрасти, судді в таких судах мають головно до діла з ними. Фільма показує нам хабарництво одного із таких суддів, що не вагається перед злочинами, коли треба затерти сліди своєї нечесної служби. Інтрига добре поплутана і в деяких моментах оминає шаблону. Лишається тільки той шаблон, якого американська публика сама домагається: щаслива розвязка на славу чесних і невинних. Добрі артисти: Голмс, Аніта Пейдж і Люіс Стовн, на жаль з надто дрібною ролею.

Кіно „Апольо": „ДІВЧИНА З БУРХЛИВОЇ КРАЇНИ".

Головну ролю має солодко-наївна і симпатична Джейніт Гейнор з невідступним своїм партнером Чарльзом Фаррелем. Це історія виїмково чесної та доброї дівчини, що вміє жертвувати собою для ближніх і покірно приймає удари долі. Бачимо кілька оригінальних краєвидів із мрячної морської закутини, де живуть бідні рибалки, посеред диких хвиль і скель. Іде боротьба за хліб, ідуть жорстокі сусідські порахунки. Оригінальні дві сцени з малпою і дитиною.

Дописи.

ОТИНІЯ.

Концерт у честь Шевченка. Заходом Філії „Просвіти“ і Кружка „Рідної Школи“ в Отинії відбувся дня 30. ... п. р. в салі Т-ва „Самопомощ“ концерт у честь Шевченка. Завдяки праці організатора „Просвіти“ п. Гарасимюка і п. Матія Дуди, котрі занялися підготовленням хору, випав концерт під кожним оглядом удатно і лишив по собі гарне враження серед усіх присутніх, що складалися з місцевої і позамісцевої інтелігенції, а головно селянства й міщанства, які по береги виповнили салю. Вступне слово виголосив д-р Дрогомирецький, дальшу програму виповняли хорові продукції під упр. п. Гарасимюка і п. М. Дуди, декламації і скрипковий дует. Новоорганізована і добре вишколена мандолінова оркестра під упр. п. Гарасимюка відіграла дуже вдатно вязанку стрілецьких пісень, а декламації виголосили п. Володя Стрийська, 8-літня дівчинка Прокопіївна і 6-літній хлопчик Іван Прокопій зі Струпкова. Найкращою точкою програми був скрипковий дует Беріота у виконанні п. Галі Дрогомирецької і п. Гайчарюка зі Станиславова. Свято закінчилося відспіванням нац. гимну. — Тепер приготовляється перше велике окружне свято „Просвіти“, що буде влаштоване з кінцем червня ц. р.

—o—

СПОРТ.

ЗМАГАННЯ ЗА МИСТЕЦТВО У. С. С.

ЛЬВІВ. **Сокіл IV — Комета 7:1 (2:1).** В першій частині гра рівнорядна. Комета ініціювала інколи грізні випади. В другій половині Сокіл IV опановує грище і легко здобуває високоцифрову перемогу. Суддював п. Мазуняк.

ЛЬВІВ. **УРСК — Мета 1:0 (0:0).** Гра дуже гостра, її жертвою падали слабші фізично грачі УРСК-у. Напад Мети, ослаблений відсутністю Лотоцького, стратив багато на своїй боєвості. В УРСК-у найкращі бічні помічники. Ворота добув Король. Суддював п. Попель.

ВИННИКИ. **Чорноморці — Дніпро 3:2 (1:1).** Змагання цих дружин, що відбулися у препоганих теренових умовинах, не то що не принесли ніякого спортового успіху, але й дали притоку до небажаних подій. Змагуни і публика Дніпра спровокували бійку на грищі, так, що суддя п. Дириль був приневолений закінчити змагання на 10 хв. перед кінцем.

Змагання **Сокіл (Золочів) — Тризуб** у Золочеві не відбулися.

ЧЕРНІВЦІ. **МАКАБІ — ДОВБУШ 3:1 (2:1).**

Знову програна Довбуша у змаганнях за мистецтво Буковини, тимбільше прикра, що Довбушанці йшли на певну перемогу. Не можна сказати, аби жовто-блакитні зле грали, бо були вони переважно в нападі. Одначе самолюбство грачів з нападу, з яких кожний хотів стріляти і звичайно стріляв зле, а також слаба гра воротаря, довели до того, що переможцем зі змагань вийшла дружина жидівська.

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Роман Купчинський: У ЗВОРАХ БЕСКИДУ. Повість зі стрілецького життя. Вид. Кооператива „Червона Калина“. Львів 1933. Стор. 176.

Омелян О. Попович: ВІДРОДЖЕННЯ БУКОВИНИ. (Спомини). Видавнича Кооператива „Червона Калина“. Львів, 1933. Стор. 120.

Іван Франко: МОЙСЕЙ. Поема. Четверте видання з передмовою. Видавництво „Чорногора“. Коломия 1930.

Д-р Василь Пачовський: СВІТОВА МІСІЯ УКРАЇНИ. Реферат. Видавництво „Краса і сила“ ч. 2. Накладом А. Яцкова. Перемишль 1933.

ЖУРНАЛИ.

ЛІКАРСЬКИЙ ВІСТНИК, орган Лікарської Комісії Н. Т. ім. Шевченка й Українського Лік. Т-ва у Львові. Число присвячене 30-літн. ювилеєві „Народньої Лічниці“. Рік XI., ч. 2—3 з 1. травня 1933. Зміст: Народня Лічниця у 30-ліття свого існування. — І. Куровець: Санітарні відносини в часі влади ЗУНР та в найближчому часі опісля. — М. Вахнянин: Початки Нар. Лічниці. — О. Подолинський: Лікування непліднозти в амбуляторії жіночих хоріб Н. Л. — Е. Дурделло: Причинок до терапії деяких форм шкірної туберкульози. — О. Філяс: Внутрішній дітачий відділ Н. Л. у світлі чисел за останніх десять літ. — І. Довбуш: Про психотехніку. — XVII. Загальні Збори У. Л. Т. — Хроніка сходин У. Л. Т. — Звіт з діяльности У. Г. Т. у Львові за час від 22. травня 1931 до 18. березня 1933. — Комунікати.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ. Рік VI., ч. 5 (68) за травень. Зміст: На св. Юрія. — П. Карманський: Як повстала друкарня „Українського Союзу“ в Бразилії? — А. Князенко: Дерманський монастир. — І. Крипякевич: Українське життя в книжих часах. — Т. Демчук: Тернопільські театральні вечорі. — Ф. Коковський: Новий закон про сплату довгів. — К. Коберський: Чому хитаються курси паперових грошей. — Е. Жарський: Від пуголовка до жабки. — Е. Томашевський: Голуби. — С. Б.: Пияцьке божевілля. — Кураре. — Вплив звуку на дрібнотвори. — Жінки живуть довше. — М. З-ий: Каліфорнія. — Новітнє в старовині. — Слуги мовчання. — Гагілки на Поділлі. — М. Антонович: Великий успіх вистави української графіки в Празі. — Музей визвольної боротьби у Празі. — Історія „Просвіти“. — Освіта й виховання. — Бібліографія. — Бібліографічний порадник ч. 5. (В числі 23 знимки).

РІДНА ШКОЛА. Рік II., ч. 9 з 1. травня. Зміст: Резолюції Заг. Зїзду „Р. Ш.“ — В. Кузьмович: Накази рідношкільної діяльности. — Ф. Коковський: Серенада (фейл.). — Що пишуть про наш журнал. — І. Блажкевичева: Поможіть рідношкільній дітворі! — Рогатинський: З життя „клясових громад“ гімназії „Р. Ш.“ в Рогатині. — П. Кривоносюк: Учімся виховувати назріваючу молодь! — А. Ворон: Боротьба за шк. підручники (допис із Закарпаття). — Д-р Ю. Кордюк: Кліматична стація на Соколі. — І. К. Перша українська школа у Володимирі Вол. — Тернистий шлях української школи на Поліссі. — З життя „Р. Ш.“ — Бібліографія. — Ріжні вісти. — Ті, що відійшли на віки. — Веселий куток. — Ілюстрації.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА, ч. 5 за травень. Зміст: До кооператорів світу! — На окраю днів (актуальні замітки). — І. Витанович: Брати Симиренки. — К. Коберський: Питання ринку збуту с.-г. продуктів. — І. Ольховий: Недомагання в праці Українбанків. — І. П.: Впорядкувати справу членів! — З преси і життя. — Додаток: В. Левинський: Поляки під Прусією.

ТРИЗУБ, Париж, ч. 18.

УЧИТЕЛЬСЬКИЙ ГОЛОС, Мукачів, квітень 4.

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ, Прага ч. 20 і ч. 21.

—o—

Листування Редакції.

Вп. Кореспондентові, Сянік: „Епідемічного“ розпорядку враз з увагами до нього не помістимо з уваги на цензуру.

Вп. Дописувачеві з Чортківщини: Присланого нам допису про Ваші пригоди в часі повороту зі Львова не помістимо, бо можуть сконфіскувати.

Всч. о. Н. В., Страдче: Присланого помістити, на жаль, не можемо.

Вп. Я. Т., Лужок: Стаття „За душу української дитини“ написана так, що напевно підпаде конфіскаті. В такому виді не помістимо.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Вівторок, 16. травня год. 7.30 веч. „Викрадена наречена“.

Середа, 17. травня год. 7.30 веч. „Викрадена наречена“.

Театр Ріжнородностей.

Вівторок, 16. травня год. 7.30 веч. „Фройляйн Доктор“.

Середа, 17. травня год. 7.30 веч. „Фройляйн Доктор“ (вистава закуплена).

Спортовий Цирк, вул. Пелчинська (біля Тенісового Т-ва) виступи міжнародніх змагунів-атлетів. Початок год. 8.15 веч.

Кіна.

АДРІЯ: „Романс із поручником“ (Льорейс Тибет).
АПОЛЬО: „Дівчина з країни бурі“ (Дж. Гейнор).
АТЛЯНТИК: „Під Твою оборону“.
КАСІНО: „Нічні суди“ (Ван Дайк).
КОЛІСЕЙ: „Скіпи“, ревія „Колісей у цвіттю“.
КОПЕРНИК: „Син джунглів“.
МАРУСЕНЬКА: „Син джунглів“.
МІРАЖ: „Людина сміху“ (Конрад Файдт).
ПАЛЯС: „Бейбі“ (Анні Ондра).
ПАН: „Студент-прошак“ і ревія.
ПАСАЖ: „Пострах Арізони“.
ОАЗА: Нечинне.
СТИЛЕВЕ: „Тут радіостація“ і ревія „Коли Ксавера хоче кавалїра“.
ХИМЕРА: „Распутін“ (Конр. Файдт).
УТІХА: „Москва без маски“, ревія „З квітки на квітку“.

Закордонне радіо.

Вівторок, 16. травня 1933.

Братислава (279,3) 16.10 Югосл. дітачий хор, 18.15 Брамсова соната ф-моль на два форт., 19.30 „Таїс“ оп. Масенета, 22.15 Легка музика; **Копенгаген** (281,2) 20.15 „Косі фан Тутте“ оп. Моцарта. **Бреслав** (325) 21.10 Військ. оркестра; **Льондон** (356) 18.55 „Трістан і Ізольда“ оп. Вагнера; **Штутгарт** (360,6) 20.30 Оп. музика, **Гельсінгфорс** (368,1) 17.00 Патріот. пісні, 17.25 Спів; **Букарешт** (394,2) 20.00 Спів; **Білгород** (429,7) 12.35 Нар. музика; **Рим** (441,2) 20.15 Спів, 20.45 Концерт, 22.00 „Куоре бендато“ ком., 22.30 Півд.-ам. пісні, **Відень** (518,1) 11.30 Академія в честь Брамса, 19.00 Військ. оркестра; **Мінхен** (532,9) 20.05 „Сорочинський ярмарок“ оп. Мусоргського (Норимберга 238,9 м.); **Будапешт** (550,5) 16.00 Циг. музика; **Харків** (937,5) 9.00 Танк. музика, 10.30, 13.50, 15.10, 20.00 Концерт, 19.00 Літер. авд.

Середа, 17. червня 1933.

Кенігсберг (217,1) 18.25 Спів, **Мор. Острава** (263,8) 10.10 Військ. оркестра, 18.40 Дітачі пісні, 19.30 Нар. музика; **Братислава** (279,3) 12.30 Концерт; **Ляйпціг** (389,6) 15.00 Два фортепіяни, 16.00 Авд. для молоді, Нар. пісні; **Сотенс** (403,8) 21.00 Нар. музика, йодлери. **Білород** (429,7) 15.30 Нар. пісні; **Стокгольм** (435,4) 21.30 Спів **Рим** (441,2) 20.45 „Сіберія“ оп. Джордана, **Відень** (518,1) 11.30 Квартет, 20.00 Академія в честь Брамса; **Рига** (525) 20.20 Арії та пісні, **Будапешт** (550,5) 17.30 Джез, 18.30 Циг. музика; **Харків** (937,5) 9.00, 15.10 Концерт, 13.50 Літ.-муз. трансм., 18.00 Скрипка, 19.00 Концерт із Української Фільгармонії; **Давентрі** (1554,4) 21.55 „Зигфрид“ оп. Вагнера.

Львівське радіо.

Вівторок, 16. травня 1933.

12.10, 16.15, 22.45 Грамофон; 15.40 Грамофон і Сільва рерум; 16.25 Для учителів: „Програма нової нар. школи“, 16.40 „Як дитина здобуває тяжке знання рахування“; 17.00 Симф. концерт; 18.00 Легка й танк. музика; 19.00 Техн. скринька; 19.30 „Патетичні та домашні симфонії“; 20.00 Концерт (оркестра, спів), Спортові вістки; 22.00 „Дивна Рахиля“ опов. Кунцевичевої, 22.15 Спів Юрія Чаплїцького; 23.00 Танк. музика.

Середа, 17. травня 1933.

12.10, 16.20, 17.00 Грамофон, 15.35 „Петрусь і числа“, „Полева цвітка“ Андерсена; 16.00 Форт. Концерт 11-літнього Шимоновича; 16.40 Нова Індія; 17.40 Обезпечення умових робітників; 18.00 Фортепян; 18.00 Скрипка, фортепян; 18.50 Коли б я виграв міліон; 19.05 Всячина; 19.20 Рецитації Норвіда; 19.45 Авд.: „Брамсове Реквієм“; 19.55 Трансм. з Відня: „Реквієм“ Брамса (оркестра), Спортові вістки; 22.15 Співочий ресітал (фортепян); 22.35 Есперантські новини; 23.00 Танк. музика.

—o—

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“:

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 15. V.: масло 2.80, молоко 19 сот., сметана 90 сот., яйця 3.— зол. Тенденція на масло і яйця звишкова, на молоко знижкова.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає.

Загальні Збори Т-ва Українська Захоронка у Львові відбудуться у вівторок 30. травня ц. р. в салі Української Бесіди при вул. Рутовського 22, І. п. о год. 5. попол. Порядок нарад: 1) Відкриття Зборів. 2) Відчитання протоколу останніх Загальних Зборів. 3) Звіт з діяльности Виділу. 4) Звіт Контрольної Комісії. і уділення абсолюторії уступаючому Виділові. 5) Вибір нового Виділу. 6) Внески і запити. — За Виділ Т-ва Українська Захоронка: Софія Ракова голова, Ст. Филипович за секр.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ОКАЗІЯ: Камениця комфортова, нова, без податків, Банк Господарства Краєвого 52.000 зол., доплата 43.000 зол. Дохід 10.000 зол., трипокоєве вільне помешкання — з причини виїзду продає: „Celeriter“ Сикстуська 32. 1920 2—3

РУТИНОВАНИЙ адвокатський аплікант шукає місця в адвоката до укінчення 10-місяців практики. М-р Петрушкевич, Любачів. 1934 2—2

ПРИЙМУ СПІЛЬНИКА до переведення корисного підприємства з невеликим вкладом, на дуже добрих умовинах з повним забезпеченням. Зголошення (до 25. ц. м.) Львів, ул. Здоровля 9, письменно або устно від 4—6 — Д-р Юліян Гірняк. 1935 1—3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ПОДЯКА.

Дня 3. 5. ц. р. похоронено тлінні останки Нашого найдорожчого Вітця, Діда і Прадіда о. Сильвестра Дрогомірецького гр. кат. пароха в Ілинцях. Опечалена родина почувається до милого обовязку зложити на цім місці подяку всім, котрі будьто брали участь в похороні, будьто заопікувались старенким і немічним нашим вітцем.

Дякуємо проте о. Пралатові Олександрові Русинові за провід похоронів та прощальне слово на цвинтарі, за проповідь в церкві о. сов. Цибикові, а дальше за участь в похороні о. деканові Сімовичеві, о. Зенонові Кисілевському, о. Майковському, о. Петровському, о. Сенчукові, о. Крушельницькому, о. Миндюкові, о. Пилипцеві, о. Сулятинському і о. Колоді.

Врешті дякуємо Колляторові П. Пілецькому, місцевому упр. школи П. Харевичові, та цілому зборові учительському і молоді місцевої школи за участь в похоронах, а щиру подяку складаємо тамошньому сотрудникові о. Миколі Сирутюкові за опіку підчас слабости і поміч у похоронах.

За дітей, внуків і правнуків
Д-р Стефан Дрогомірецький.

Пожиточно і приємно є вживати
БЕНЗОЕСОВУ КОЛЬОНСЬКУ ВОДУ
квітових запахів, десинфекує, консерває шкіру і волосся. 100 грамів 1.50 зол. у
ДРОГЕРІЇ ПІД „КОТВИЦЕЮ“
Львів, ул. Кілінського 1
(проти Віденської каварні).

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 шпальти текстові і 8 шпальт оголошеневих.

1 мм одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.15
1 „ одношпальтовий надіслане і некрольоги	„ 0·40
1 „ „ в тексті і новинках	„ 0·48
1 „ „ на першій сторінці	„ 0·55

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	„ 0·10
шукаючі праці	„ 0·08

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	зол. 380·—
„ „ 1/2	„ 200·—
„ „ 1/4	„ 110·—
„ „ 1/8	„ 60·—

Текстові сторони 50 проц. дорожче.

За редакцію відповідає Олександер Костик   Видає Видавнича Спілка „Діло“.   З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів, Ринок 10.